

[Svend Auken]

Regeringen fører på dette punkt ikke økonomisk politik. Efter vor opfattelse er der tale om fordelingspolitik.

Det femte punkt – og nok så vigtigt – er en arbejdstidsnedsættelse til 35 timer om ugen med en kompensation, der holdes inden for det, der i øvrigt er til rådighed ved overenskomstforhandlingerne på arbejdsmarkedet. En arbejdstidsnedsættelse er et meget højt prioriteret mål, ikke bare for lønmodtagerne, men for hele befolkningen.

Senest viste en gallupundersøgelse i søndags, som blev offentliggjort i Berlingske Tidende – jeg indrømmer, helt gemt væk på side 7, og tanten må have rødmet, da hun offentliggjorde tallene – at mere end to tredjedele af befolkningen foretrækker nedsat arbejdstid fremfor vækst i privatforbruget. Både menneskeligt og beskæftigelsesmæssigt er tiden inde til en sådan arbejdstidsnedsættelse, ligesom hensynet til betalingsbalancen gør fremskridt her til en nødvendighed, og som jeg sagde før, viser regeringens egne beregninger – og dem er vi glade for, de er et resultat af de initiativer, vi tog i foråret – at rigtigt gennemført giver en arbejdstidsnedsættelse betydelige gevinster både med hensyn til beskæftigelse og med hensyn til løsning af problemet med underskuddene i samfundsøkonomien.

På den baggrund forekommer det os naturligvis utroligt, at statsministeren, undskyld, tilsyneladende mistede kontenancen ved den sidste trepartsforhandling og erklærede, at der efter regeringens opfattelse under ingen omstændigheder ville blive ansat en eneste mere i den offentlige sektor som følge af en arbejdstidsnedsættelse. Som bekendt førte denne udtalelse til et sammenbrud i forhold til alle lønmodtagerorganisationer: LO, FTF, AC osv. Den udtalelse er ikke i overensstemmelse med de vedtagne dagsordener i folketinget, og hvad værre er, den er i direkte strid med sund fornuft.

Socialdemokratiet har, som jeg sagde før, et andet syn på samfund og mennesker, end regeringen har. Vi ærgrer os over, at så mange kræfter skal bruges på konfrontations- og ulighedspolitikken, når det, der er brug for, er samarbejde og en fælles indsats, men der var desværre intet i statsministerens tale, der indbød til samarbejde med os. Det har vi noteret os. Det er statsministerens gode ret, selv om det efter vores opfattelse er meget

uklogt, og vi vil naturligvis føre en kritisk og en konstruktiv oppositionspolitik, opridsede alternativer til regeringens politik og søge indflydelse, hvor vi har mulighed for det.

Jeg vil dog gerne sige til statsministeren, at selv om man er så negativ over for brede flertal, brede løsninger og løsninger, der kan holde også ud over et folketingsvalg, er der to spørgsmål, som jeg vil opfordre statsministeren til at forhandle med socialdemokratiet om. Det ene er spørgsmålet om en skattereform, og det andet er spørgsmålet om arbejdsløshedsdagpengene. Jeg har set de antydninger, der har været i avisen på det sidste område, og det er klart, at det udgangspunkt kan vi ikke acceptere under nogen form. Men netop på disse to vigtige områder burde der være en fælles interesse i at nå løsninger, der holder, som jeg sagde det før, ud over næste valgdag.

Regeringens tone var mere forsonlig, når det gjaldt dansk sikkerhedspolitik. Vi har med glæde noteret os, at den danske regering ifølge statsministeren i TV i tirsdags nu fuldt ud kan acceptere 3. maj-dagsordenen om dansk sikkerhedspolitik. Det ville måske have været godt – men jeg forstår, at talen ikke måtte blive for lang – hvis det var blevet sagt direkte til folketinget og ikke kun til seerne i fjernsynet. Alligevel glæder vi os over det. Det er et kæmpefremskridt, som lover godt for vinterens forhandlinger om, hvordan Danmark aktivt kan fremme synspunkterne i FN, i NATO og over for de øvrige nordiske lande.

Det synes efterhånden at være bredt accepteret, i hvert fald uden for denne sal, og jeg tror i stigende grad også inden for denne sal, at dansk sikkerhedspolitik må bygge såvel på et dansk forsvar i den vestlige forsvarsalliance som på en meget aktiv dansk linje for at bremse den stærke vækst ikke mindst i europæiske atomraketsystemer både i Øst og Vest. De nye våbensystemer gør på grund af deres hurtighed, deres præcision og deres usynlighed især vores del af verden til et stadig mere ustabil og farligt område. Det er derfor nødvendigt hurtigt at få gang i Øst-Vest-forhandlingerne igen, og her må Danmark yde sit konstruktive bidrag.

Et bidrag af særlig interesse for os vil være en oprettelse af en traktatsikret atomvåbenfri zone i Norden, helst i en større europæisk sammenhæng. Det vil være et rigtigt